

kommit fullt till rätta, och så går det ej med ens åt det håll, de ämna. De slå strax åter ned och synas sålunda hoppa en eller flera gånger, innan det bär mot höjden.

LINDEMAN meddelar, att äfven den vinglösa *Aptinothrips* hoppar²⁷. Detta har jag aldrig lyckats få se, och JORDAN har ej håller undersökt *Aptinothrips'* sätt att hoppa, men LINDEMANs iakttagelse skulle bevisa, att hoppandet är oberoende af vingarnas närvaro; att det således åtminstone i vissa fall kan ske på annat sätt, än JORDAN beskrifvit beträffande *Heliothrips dracænæ* och äfven annorlunda än jag här relaterat.

---

²⁷ LINDEMAN: ofta nämnda afh. sid. 321.

Märkligt fynd i en regnmätare. D:r H. NERÉN i Skeninge meddelar, att han funnit en ovanlig uppehållsort för en sällsynt skalbagge under vintertid, hvilket här i korthet omnämnes, såsom ej saknande intresse. D:r H., som under 30 års tid gjort dagliga meteorologiska observationer, fann den 15 sistlidna december kl. 8 f. m. i sin regnmätare en liten skalbagge, hvilken lifligt rörde sig i det vatten, som föregående natt samlats i kärlet, och för tillfället var belagdt med en tunn isskorpa. Det lilla djuret befanns vara *Salpingus Foveolatus* LJUNGH och är enligt THOMSON sällsynt, samt förut anträffadt i Skåne, Småland, Västergötland och Lappland; dock antagligen aldrig under så säregna förhållanden.

Sven Lampa.